

בית המשפט המחיי בתל אביב - יפו

23 פברואר 2011

ע"מ 10-02-40516 קבוצת חברות שמעוני בע"מ נ' היחידה הארצית לשומה

1

בפני כב' השופט מגן אלטוביה

קבוצת חברות שמעוני בע"מ

מערערת

נגד

היחידה הארצית לשומה

משיב

2

3

פסק דין

4

5 בפני בקשת המשיב לדחות את ערעור המערערת על הסף מחמת קיומו של הסכם שומה בין הצדדים,
6 הסכם שנחתם ב 26.2.2009 בנוגע לשנות המס 2003-2005 ("הסכם השומה"). משכך אין המערערת
7 יכולה להגיש הודעת שומה בקשר עם שנות המס האמורות ודינה של הודעת הערעור להדחות על
8 הסף עוד קודם שהגיש המשיב את ההודעה המפרשת את נימוקי השומה.

9

10 המערערת סבורה כי הסכם השומה אינו חוסם אותה מלבוא בשעריו של בית המשפט. המערערת
11 נסמכת בן השאר על לשון ההסכם אשר לגישתה ופרשנותה, מאפשרת לה פניה בהליך של ערעור מס
12 לגבי סוגיית יחוס הוצאות מימון לנכסים לא מניבים שהייתה אחת מן הסוגיות השנויות במחלוקות
13 בין הצדדים שעה שנכנסו בהסכם השומה.

14

15 אין בידי לקבל את עמדת המערערת. יש לדחות על הסף את הודעת הערעור מטעמיו של המבקש-
16 הוא המשיב בערעור.

17

18 ארחיב:

19

20 שעה שמושג הסכם שומה, חל סעיף 152 (א) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן-
21 "הפקודה") והשומה מוצאת מכוחו. זכות הערעור נתונה על פי סעיף 153 לפקודה בנוגע לשומה
22 שהוצאה מכוח סעיף 152(ב). אם כן, ברגיל, לא ניתן להגיש הודעת ערעור על שומה שיצאה על בסיס
23 הסכם שומה, לכך טעמים רבים ולא אמנה אותם עתה.

24

25 משום כלל זה, קבעו הצדדים בהסכם השומה כי על אף האמור, מוסכם עליהם כי בתנאים מסוימים
26 שיפורטו מיד, תוכל המערערת בכל זאת לפנות לבית המשפט בהודעת ערעור. מהם תנאים אילו?
27 נקדים ונבהיר, כפי שעולה מן הבקשה והתגובות ומהדיון שהתנהל בפני, כי בין המערערת לבין
28 המשיב נתגלעו מחלוקות מספר. הצדדים הגיעו להבנות תוך שכל צד שוקל את שיקוליו, את הסיכוי
29 והסיכון בקשר עם כל אחת מן הסוגיות ובקשר עם המכלול כמו גם, שיקולים לבר הסוגיות כגון,

1 מתוך 4

<http://www.CapiTax.co.il/Attachments/40516-02-10.pdf>

בית המשפט המחיי בתל אביב - יפו

23 פברואר 2011

ע"מ 10-02-40516 קבוצת חברות שמעוני בע"מ נ' היחידה הארצית לשומה

1 משאבים הנצרכים לצורך המשך ההתדיינות, שיקולי גביה וכיוצא באלו. הסכם השומה מטבעו
2 משקף את סופו של הליך "קח ותן". בתוך כך, כיוון שהיה ידוע לצדדים כי בסוגיה מסוימת, היא
3 סוגית הוצאות המימון, יכול ועמדת המשיב עשויה להשתנות תוך שהדבר בא לידי ביטוי בפרסום
4 חוזר מקצועי- הוראת ביצוע, הוסכם על הצדדים כי אם חוזר כזה יפורסם בתוך שנה מיום חתימת
5 ההסכם, תהא למעוררת הזכות לפנות למשיב על מנת שתיבחן מחדש סוגית הוצאות המימון בתיק
6 המערערת בשנות המס שבהסכם. ודוק, במועד כריתת הסכם השומה, עמדת המשיב בסוגית המימון
7 הייתה נהירה וידועה למעוררת. על פי עמדה זו גובש הסכם הפשרה. סעיף "המילוט" נועד למקרה
8 ובו **תשתנה** עמדת הרשות ואז תיבחן סוגית הוצאות המימון לגופה. יתכן והמשיב ימצא כי על אף
9 שינוי עמדתו העקרונית, שאין כאן המקום להיכנס אליה, אין המערערת זכאית להכרה בהוצאות
10 מימון. אם כך יקרה, שמורה הזכות למעוררת לפנות לבחינת שקול דעתו של המשיב, על בסיס
11 המדיניות החדשה, לבית המשפט בהודעת ערעור.

12
13 נוסח סעיף 8 להסכם השומה – שהוא בלב המחלוקת עתה ומפתח פתרונה הינו:

14 **" במידה ותפורסם במהלך שנה מיום חתימת הסכם זה הוראת ביצוע המשנה את**
15 **פרשנות רשות המסים לדרך העמסת הוצאות המימון על נכסים לא מניבים, תהא**
16 **לחברה הזכות לתבוע עיון מחדש בהחלטה בגין סוגיית אי התרת הוצאות המימון. כמו**
17 **כן לחברה תהא הזכות לערער לבית המשפט על החלטת פקיד השומה בעמ"ה בעניין**
18 **זה."**

19
20 על אף דיונים והתבטאויות פומביות שונות בנושא, המשיב לא פרסם חוזר (לא הוצאה הוראת ביצוע)
21 ולא שינה מדיניותו באופן רשמי ולו עד מועד הדין בפני במוחצית ינואר 2011. המערערת פנתה
22 למשיב בסמוך לקראת תום השנה שנקבעה בהסכם השומה, בבקשה להאריך את המועד שנקבע
23 בהסכם השומה עוד בשנה ונענתה בשלילה. בן השאר הבהיר המשיב בפני כי סמכותו לדון מחדש
24 בסוגיות שלגביהן נחתם הסכם מצויה בסעיף 147 לפקודה וגבול השנה שנקבע בהסכם השומה, הוא
25 סד הזמנים החל במקרה זה והקבוע בסעיף 147. המשיב הבהיר כי בעוד סעיף 147 מתיר למנהל
26 שלא להיעתר לבקשת נישום ולפתוח את השומה, הרי שמראש ניתנה למערערת הסכמת המנהל
27 לפעול כך בהתקיים האמור בסעיף, קרי יחול שינוי במדיניות המשיב. השלב השני בהפעלת סעיף
28 147 לאחר "פתיחת" השומה, הוא בחינה מחדש וקביעה מחדש. לכן, יתכן ועל אף שהשומה תיפתח,
29 יעלה כי בעקבות הבחינה המסקנה תהא שאין מקום להכיר בהוצאות המימון.

30
31 המערערת סבורה כי הסיפא של סעיף 8 כוונתה כי נתונה לה הזכות להגיש הודעת ערעור בין אם יצא
32 חוזר ובין אם לא, בסוגית הוצאות המימון. המערערת טענה לזכות הבסיסית להעמיד את שקול דעת
33 המשיב לבחינה, זכות נישום לבוא בשערי בית המשפט וחובת המשיב שלא לחסום נישום מזכותו זו.
34

בית המשפט המחיי בתל אביב - יפו

23 פברואר 2011

ע"מ 10-02-40516 קבוצת חברות שמעוני בע"מ נ' היחידה הארצית לשומה

- 1 כאמור , אין בידי לקבל עמדת המערערת מכל טעמי המשיב. לשונו של סעיף 8 ברורה ואינה
 2 מתיישבת בכל הכבוד עם פרשנותה של המערערת. הפניה לערכאות הקבועה בסיפא של הסעיף נועדה
 3 רק למקרה בו תפורסם הוראת ביצוע ובכל זאת תדחה בקשת המערערת להתיר לה בניכוי הוצאות
 4 מימון. הסיפא מתייחסת לאפשרות להעמיד לבחינה את שקול דעת המשיב למקרה ושאלת הוצאות
 5 המימון תיבחן מחדש. כיוון שכך לא קרה, מהו שקול הדעת שמבקשת המערערת להעמיד לבחינה?
 6
 7 במועד כריתת הסכם השומה, ידעה כאמור המערערת את מדיניות המשיב בקשר עם אי התרת
 8 הוצאות מימון בנוגע לנכסים לא מניבים. המערערת הסכימה מטעמיה, כפי שהמשיב הסכים
 9 מטעמיו להגיע לפשרה במכלול הסוגיות שהיו שנויות במחלוקת. המערערת הגיעה להסכמה זו על
 10 בסיס קבלתה את מדיניות המשיב באשר להוצאות המימון שנהגה במועד כריתת ההסכם. כיוון
 11 שהיו דיבורים על אפשרות של שינוי מדיניות, המערערת בקשה פתח לבחינה מחדש אם מדיניות זו
 12 תשתנה. הואיל ומדיניות זו לא השתנה בתוך הזמן שנקבע, לא נוצר הצורך בהפעלת סעיף 8.
 13
 14 עמדת המערערת היום, מנוגדת להסכמתה לקבל על עצמה את מדיניות המשיב בסוגיית הוצאות
 15 המימון במועד כריתת הסכם השומה. אם לא הסכימה לקבל על עצמה מדיניות זו, מדוע באה היא
 16 אל ההסכם? היו פתוחות בפניה מספר אפשרויות, להמשיך ולחלוק על המשיב בכל הנושאים ולפנות
 17 לבית המשפט בעקבות הוצאת הצווים. להגיע להבנות רק בנוגע לנושאים מסוימים ואת המחלוקת
 18 בשאלת הוצאות המימון להביא לדיון במסגרת ערעור מס, שהרי עניין שבשגרה הוא כי לעיתים
 19 מגיעים נישומים עם רשות המסים להסכמים חלקיים ואת יתרת המחלוקות מעבירים להכרעת בית
 20 המשפט. לשון סעיף 8 מתיישבת עם פרשנות המשיב והיא כי המערערת הסכימה לקבל על עצמה את
 21 מדיניות המשיב בקשר עם הוצאות המימון, במסגרת הסדר פשרה כולל, אלא אם תשתנה המדיניות
 22 באמצעות פרסום חוזר/הוראת ביצוע בתוך שנה מיום חתימת ההסכם. רק במקרה כזה יכולה היא
 23 לפנות לערכאות בהודעת ערעור. פרשנות המערערת כי בכל מקרה יכולה היא לעשות כן, אינה
 24 מתיישבת עם הגיונם של הדברים כמבואר והיא נדחית.
 25
 26 אין בידי לקבל את שאר טענות המערערת, לרבות בקשר עם זכות הפניה למנהל לפי סעיף 147
 27 לפקודה. גם בעניין זה מקובלת עלי עמדת המשיב כפי שפורט לעיל. כך אין בידי לקבל את הטענה
 28 כאילו המשיב הוא "שאשם" באי פרסום החוזר החדש. ראשית אין זה מתקבל על הדעת כי המשיב
 29 מעכב את פרסום החוזר משיקולים של חסימת המערערת דווקא מפניה לערכאות. שנית, עיכובים
 30 בפרסומים של חוזרים מקצועיים נובעים לא אחת מבחינה חזרת ונשנית של הסוגיה תוך גיבוש
 31 עמדה. שלישית, המערערת לרבות באמצעות בא כוחה המצוי היטב בהליכי קבלת החלטות וגיבוש
 32 חוזרים מקצועיים אצל המשיב, הסכימה להתלות את העיון מחדש בסוגיה בפרסום חוזר בתוך שנה,
 33 מה לה להלין עתה על עיכובים בקשר עם כך.
 34

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

23 פברואר 2011

ע"מ 10-02-40516 קבוצת חברות שמעוני בע"מ נ' היחידה הארצית לשומה

1 הסכם שומה מכוח סעיף 152(א) אינו בר ערעור. הפסיקה מכירה באפשרות של יישום לקוי של
 2 הסכם שומה בידי המשיב והצורך של התערבות של ערכאה משפטית בכך, אולם לא זה המקרה כאן.
 3
 4 אם כן בקשת המשיב לסילוק הודעת הערעור על הסף תוך דחייתה, מתקבלת. הערעור נדחה.
 5 המערערת תישא בהוצאות המשיב ובכלל זה בשכר טרחת עורך דין המשיב בסכום כולל של 9,500 ₪.
 6
 7 ניתן היום, י"ט אדר א' תשע"א, 23 פברואר 2011, בהעדר הצדדים.
 8

מגן אלטוביה, שופט

9
 10
 11
 12
 13
 14

הרחמים סגורות